

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Ændringen er af redaktionel art. Efter ændringsforslaget henvises der til den nyeste lovbekendtgørelse, hvori de seneste ændringer af ligningsloven er indarbejdet.

Til nr. 2.

Det er en misvækst på vort indkomstskattesystem at gøre enkelte indtægter skattefrie. Så længe vi har det almindelige indkomstskattesystem, må alle løbende indkomster — renter eller andre — behandles på lige fod.

Til nr. 3.

Forslaget indeholder alene en redaktionel ændring som følge af den den 11. marts 1975 vedtagne lov om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m.v., hvorefter den gældende ordning med hensyn til opsparring af dyrtidstillæg forlænges til og med september måned 1975.

Til nr. 4.

Lov nr. 48 af 11. marts 1975 om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m.v. vil medføre betydelige omkostningsforøgelser i de kommende to år. Derved eventyrer den mulighederne for arbejdsløshedsbekæmpelse. Lov nr. 49 af 11. marts 1975 om avancement og prisdæmpende aftaler betyder, at langt de fleste selvstændigt erhvervsdrivende, der måtte overholde loven, må imødesee, at deres indtægter går betydeligt ned i de kommende to år. Under disse omstændigheder findes det uforvarsligt at forhøje lejeværdien for bolig i egen ejendom med den følge, at endnu flere tvinges til at sælge det for dem centrale livsgode, som parcelhuset betyder. Forudsætningerne for opretholdelse af lejeværdireglerne i punkt 5, stk. 1 og 2, 1. pkt., i fremskridtspartiets boligoplæg af 23. april 1974 er herefter bortfaldet.

Reglerne er udformet således, at de komplicerede regelsæt er udgået og nybyggeriet går fri for lejeværdibelastning (gælder også til- og ombygninger). De 65-70 millioner kroner, dette sidste koster i provenutab, er langt mindre end bekostningen ved den af regeringen foreslåede langt mindre hensigtsmæssige statslåneordning.

Til nr. 5.

Ved ligningen for 1974 må der — som tilfældet har været for de foregående år — forventes begået en række overgreb ud over landet mod byerhvervsdrivende, der bor i deres erhvervsjendomme. Til beskyttelse herimod foreslås indført en regel svarende til den, der gælder for landbrugets stuehuse, jfr. § 15 D i ligningslovbekendtgørelse nr. 572 af 29. november 1974.

Til nr. 6.

Ændringsforslaget er en konsekvens af ændringsforslaget under nr. 4.

Til nr. 7-10.

De stillede ændringsforslag tager udgangspunkt i boligprisforskellen mellem hovedstadsområdet og provinsen. Desuden skelnes mellem normal boligstørrelse og luksusboligstørrelse inden for de to områder. Ud fra disse lejeværdier, der indeksreguleres efter handelspriserne i fri handel, fastsættes to procenter uanset erhvervstidspunktet. Disse lejeværdiregler følger således den statusværdi, som boligen til enhver tid har. For pensionister og arbejdsløse sættes lejeværdierne ud af kraft. Provenuet skønnes at være nogenlunde uændret, men der har ikke været tid til en nøjagtig beregning heraf.

Til nr. 11-15.

Også med hensyn til standardfradrag bør ejerlejligheder sidestilles med parcelhuse overensstemmende med det grundsynspunkt, at der ikke juridisk bør gøres forskel på enfamiliesboliger, om de ligger oven på hinanden eller ved siden af hinanden.

I øvrigt er ændringerne redaktionelle bortset fra bestemmelsen om, at standardfradragets størrelse sættes i forhold til lejeværdien, dog med bibeholdelse af forslagens minimums- og maksimumsgrænse.

Til nr. 16.

Det gør intet, at der ingen særregler er til at ramme nye ejendomme særlig hårdt formueskattemæssigt, i perioden før de er kommet ind i det almindelige vurderingsystem. Skatteevnen er nemlig typisk nedsat hos ejere af nybygninger m.v. I sig selv tjener afskaffelsen af særregler det rigtige formål at forenkle besværet ved personbe-